tur q̄ et ditari ih̄ mūdo diu conati sunt. et tñ in adeptis diuitijs diu manere neq̄uerūt. q̄bꝰ festina mors repēte ꝛ simul abstulit quicq̄d eoꝝ negcia nec simul nec repente ꝯgregauit. q̄ nō solū h̄ rapta reliquerūt. sꝫ secū ad iudiciū causas rapine detulerūt. Horum itaq̄ exempla audiant q̄s in ꝓbis suis ꝓculdubio et ipsi ꝯdemnant. vt cū post ꝓba ad coꝝ redeunt imitari saltem quos iudicant erubescant.

Aliter q̄ licꝫ nec aliena rapiunt n̄c sua largiunt. aliter qui ꝛ ea que habēt vt sua tribuunt ꝛ aliena rapere nō desistunt.

Capitulū. XLV

Aliter ammonēdi sūt qui n̄c aliena appetūt nec sua largiunt. atq̄ aliter ammonēdi sunt q̄ et ea q̄ habēt tribuūt ꝛ tñ aliēa rapere nō desistūt. Ammonēdi sūt nāq̄ q̄ nec aliena appetūt nec sua largiunt. vt sollicite sciant q̄ ea de qua sumpti sunt cū ꝯ hominibꝰ terra cōmunis est ꝛ idcirco alimēta q̄ꝫ oibꝰ cōmuniter ꝓfert. Incassum se q̄ innocētes putant. q̄ cōmune dei munꝰ sibi ꝓuatū vendicant. q̄ cū accepta non tribuunt in ꝓximoꝝ nece grassant. qꝛ tot q̄tidie pene pereūt q̄t morientiū pauperū apud se subsidia abscōdunt. Nam cum quelibet necessaria indigentibꝰ ministramꝰ. sua illis reddimꝰ nō nr̄a largimur. Justicie debitū potius soluimꝰ q̄ꝫ miscōie opera impleamꝰ. Unde et ipsa veritas cuꝫ de misericoꝛdia caute exhibēda loqueret ait. Attendite inq̄t ne iusticiam vestrā faciatis coꝝā homibꝰ. Cui sentētie cōcinens ꝓsalmista dicit. Dispersit dedit pauꝑibꝰ. iusticia eius manet in seculum seculi. Cum em̄ largitatem impēsam pauperibus ꝓmisisset. nō hāc vocare misericoꝛdiā sed iusticiaꝫ maluit. q̄a qꝺ cōmuni dño tribuit. ꝓfecto iustum est vt quicūq̄ accipiunt eo cōmuniter vtant. Hinc etiā Salomon ait. Qui iustus est tribuit ꝛ nō cessauit. Ammonēdi sunt q̄ꝫ vt sollicite atten-

i 3